

Innst. 74 S

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra kontroll- og konstitusjonskomiteen

Dokument 3:15 (2011–2012)

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse om det kommunale barnevernet og bruken av statlige virkemidler

Til Stortinget

1. Sammendrag

Målet med Riksrevisjonens undersøkelse har vært å vurdere i hvilken grad de kommunale barnevernstjenestene sikrer at barn som trenger det, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid, og å vurdere hva som kan være mulige årsaker til svakhetene i det kommunale barnevernet. Det har også vært et mål å undersøke hvordan statlige virkemidler brukes for å forbedre måloppnåelsen i det kommunale barnevernet. Undersøkelsen omfatter perioden 2007–2011.

Bakgrunnen for undersøkelsen er at de kommunale barnevernstjenestene gjennom flere år har hatt problemer med å oppfylle mange av kravene i barnevernloven, og at det har vært en sterk vekst i antall barn med barnevernstiltak.

1.1 Hovedfunn

- Mange barn som trenger hjelp fra barnevernet, blir ikke fanget opp tidlig
- Oppfølgingen av barn med hjelpetiltak og barn i fosterhjem er ikke god nok
- Tilbudet av hjelpetiltak er ikke tilstrekkelig
- Det mangler kunnskap om bruk og virkninger av hjelpetiltak

1.2 Riksrevisjonens merknader

1.2.1 *Mange barn som trenger hjelp fra barnevernet, blir ikke fanget opp tidlig*

Barnevernstjenestene har henlagt mange bekymringsmeldinger som enten burde vært fulgt opp med en undersøkelse, eller barnevernstjenestene burde ha innhentet mer informasjon fra melder før beslutningen om å henlegge meldingen ble tatt. Samtidig kan det se ut til å være en underrapportering av meldinger om små barn.

Noen kommuner gjennomfører undersøkelsene innen tre måneder slik barnevernloven forutsetter, men i mange kommuner tar det lang tid før barnet får hjelp. Mange undersøkelser er gjennomført uten at barnevernstjenesten har snakket med barnet, eller uten at barnevernstjenesten har vært på hjemmebesøk. Det kan bety at undersøkelsen ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å vurdere om barnet har behov for tiltak, og hvilket tiltak som er best egnet. Det er også potensial for bedre planlegging av undersøkelsene, noe som kan bidra til å forbedre gjennomføringen og kvaliteten.

Svakhetene ved barnevernstjenestenes arbeid med meldinger og undersøkelser kan blant annet skyldes utilstrekkelig saksbehandlingskapasitet, mangelfulle rutiner og svak oppfølging fra barnevernsleder. Få barnevernstjenester har god internkontroll.

Departementet utarbeidet i 2006 en veileder om internkontroll og en rutinehåndbok for barnevernstjenestene. Det er også bevilget øremerkede midler til det kommunale barnevernet. Etter Riksrevisjonens vurdering er det behov for klarere krav til barnevernstjenestenes saksbehandling i arbeidet med meldinger og undersøkelser. Riksrevisjonen mener også at det er nødvendig med mer bistand til kommu-

nene for å styrke lederkompetansen og internkontrollen i barnevernstjenestene.

1.2.2 Oppfølgingen av barn med hjelpetiltak og barn i fosterhjem er ikke god nok

Det har vært en økning i andelen barn med hjelpetiltak som har tiltaksplan, og barn i fosterhjem som har omsorgsplan. Samtidig er det svakheter både ved barnevernstjenestenes arbeid med å følge opp barn som har hjelpetiltak (evaluering) og ved barnevernstjenestenes oppfølging av barn som bor i fosterhjem.

En gjennomgang av 111 tiltaksplaner fra 7 barnevernstjenester viser at mange av planene har dårlig kvalitet. For eksempel mangler mange planer en beskrivelse av hva hjelpetiltaket skal føre til for barnet, og hva som er kriterier for måloppnåelse. I mange saker blir det ikke gjennomført en evaluering. Det betyr at tiltak kan pågå i lang tid uten at barnevernstjenesten har vurdert om hjelpen virker etter hensikten.

Det er en stor utfordring for barnevernstjenestene å gjennomføre fosterhjemsbesøk som forutsatt i forskriften. Mange barn mangler tilsynsfører, og det er svakheter ved tilsynsførerens oppfølging av barnet. Det kan bety at barnevernstjenestene ikke har tilstrekkelig informasjon om barnets omsorgssituasjon til å kunne ivareta oppfølgingsansvaret sitt.

Evaluering av hjelpetiltak og oppfølging av barn i fosterhjem krever god kompetanse og gode rutiner, og dessuten at barnevernsleder følger opp at rutinene etterleves i praksis. Det er en utfordring for mange kommuner å sikre at oppfølgingsarbeidet får nødvendig prioritet.

Departementet har utarbeidet veiledere om tiltaks- og omsorgsplaner og om barnevernstjenestenes arbeid med fosterhjem. Departementet vil også utarbeide materiell som barnevernstjenestene kan bruke i arbeidet med evaluering av hjelpetiltak. Riksrevisjonen mener at ytterligere bistand til barnevernstjenestene likevel kan være nødvendig for å sikre at de ivaretar det ansvaret de har for å følge opp at tiltakene som er iverksatt, forbedrer barnets situasjon.

1.2.3 Tilbudet av hjelpetiltak er ikke tilstrekkelig

Flere kommuner opplever at de ikke har de hjelpetiltakene som de har behov for. Det er mangler ved både kommunenes eget tiltakstilbud og ved tilbudet av hjelpetiltak fra Bufetat. Et utilstrekkelig tilbud av hjelpetiltak kan føre til at barnevernstjenestene velger tiltak som de har tilgjengelig, og ikke det tiltaket som er best egnet for det enkelte barn.

Manglende tiltaksutvikling i kommunene skyldes blant annet for liten kapasitet og små fagmiljøer. Enkelte kommuner har vanskeligheter med å rekruttere nødvendig kompetanse, som for eksempel veiledere til hjemmene.

Etter barnevernloven er hjelpetiltak kommunenes ansvar, men staten tilbyr enkelte typer hjelpetiltak. Alle de statlige hjelpetiltakene er ikke tilgjengelig for alle kommuner, og kommunene og Bufetat har i mange tilfeller ikke samme oppfatning av hvilke tiltak kommunene kan forvente at Bufetat tilbyr. Uklare forventninger fører til utfordringer i samarbeidet mellom kommunene og Bufetat og kan også ha betydning for kommunenes egen tiltaksutvikling. Det synes som departementet ikke i tilstrekkelig grad har avklart hvilke hjelpetiltak Bufetat skal tilby.

Departementet har gitt Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet få oppgaver på barnevernsområdet utover virksomhetsstyringen av Bufetat. Departementet har i liten grad gitt direktoratet i oppdrag å bidra til fagutviklingen i kommunene. Mange barnevernstjenester har behov for mer faglig bistand, for eksempel i tiltaksarbeidet. Etter Riksrevisjonens vurdering har departementet avgrenset direktoratets oppgaver på en slik måte at rollen som fagdirektorat har blitt begrenset.

1.2.4 Det mangler kunnskap om bruk og virkninger av hjelpetiltak

Over 80 pst. av barna som får hjelp fra barnevernet, mottar hjelpetiltak. Formålet med hjelpetiltak er å bedre barnets situasjon og foreldrenes omsorgsevne.

Det er svakheter ved KOSTRA-statistikken som viser hvilke hjelpetiltak barnevernstjenestene bruker. Det betyr at det ikke finnes pålitelig informasjon om kommunale variasjoner i tiltaksbruken eller om eventuelle endringer i barnevernstjenestenes bruk av ulike typer hjelpetiltak. For eksempel framgår det ikke av statistikken om barnevernstjenestene i økende grad tar i bruk hjelpetiltak som er rettet mot årsakene til at barnet trenger hjelp (endringstiltak), framfor hjelpetiltak som skal støtte eller avlaste barnet og familien i en vanskelig situasjon (kompenserende tiltak). Departementet har satt ned en arbeidsgruppe som skal komme med forslag til hvordan statistikken kan forbedres. Etter Riksrevisjonens oppfatning har ikke departementet hittil sikret seg tilstrekkelig styringsinformasjon om hjelpetiltak til å kunne følge utviklingen i tiltaksbruken.

Det mangler tilstrekkelig forskning om hjelpetiltakene. Det er behov for forskning som kan øke kunnskapen om virkningene av de hjelpetiltakene som barnevernstjenestene oftest benytter, og forskning som kan bidra til å utvikle nye hjelpetiltak. Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet utlyste 22. februar 2012 forskningsoppdrag om hjelpetiltak. Riksrevisjonen mener at det er viktig at barnevernstjenestene bruker hjelpetiltak som er basert på kunnskap fra forskning og erfaring, slik at det enkelte barn får best mulig hjelp.

1.3 Riksrevisjonens anbefalinger

1. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet bør vurdere hvordan de kommunale barnevernstjenestenes arbeid med meldinger og undersøkelser kan styrkes for å sikre at barn som trenger hjelp, blir fanget opp tidlig. Det er etter Riksrevisjonens vurdering blant annet behov for
 - å forbedre rutinene og arbeidsprosessene knyttet til det å vurdere meldinger
 - at undersøkelsene i større grad planlegges og gjennomføres i tråd med lovkrav og anbefalt praksis
 - å styrke kompetansen om ledelse og internkontroll i kommunene
 - å styrke fagmiljøene i barnevernstjenestene, for eksempel gjennom å stimulere til økt samarbeid innen den enkelte kommune og mellom kommuner
2. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet bør sikre at de kommunale barnevernstjenestene i tråd med loven følger opp barn som har fått tiltak, slik at tiltak ikke pågår i lang tid uten at det blir vurdert om hjelpen virker etter hensikten. Riksrevisjonen mener at det for eksempel er behov for å vurdere
 - om det kan stilles tydeligere krav til barnevernstjenestenes arbeid med å utforme tiltaksplaner og evaluere hjelpetiltak
 - hvordan tilsynsførerordningen for barn i fosterhjem kan forbedres
 - hvordan barnevernstjenestens kompetanse i oppfølgingsarbeid kan styrkes
3. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet bør bidra til å styrke de kommunale barnevernstjenestenes muligheter til å ta i bruk hjelpetiltak som kan bidra til endring for det enkelte barn. Det innebærer etter Riksrevisjonens vurdering blant annet at
 - det bør klargjøres hva kommunene kan forvente at Bufetat skal tilby av statlige hjelpetiltak
 - barnevernstjenestenes forutsetninger for tiltaksutvikling bør forbedres
 - kunnskapen om virkninger av ulike typer hjelpetiltak må økes
4. Riksrevisjonen mener at Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet bør vurdere hvordan Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet kan styrkes som fagdirektorat, slik at direktoratet kan gi mer faglig støtte til de kommunale barnevernstjenestene.

1.4 Departementets oppfølging

Statsråden viser i sitt svar til Riksrevisjonen både til tiltak som allerede er etablert, og tiltak som Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet vil gjen-

nomføre på kort og lang sikt. De fleste av tiltakene er omtalt i Riksrevisjonens undersøkelse.

Når det gjelder behovet for å styrke kompetansen i barnevernstjenesten, viser statsråden blant annet til at

- barnevernsutdanningene skal videreutvikles for bedre å kunne møte kompetansebehovene i barnevernstjenestene
- departementet har gitt Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet i oppgave å være sekretariat for et samarbeidsorgan mellom blant andre barnevernsmyndighetene, praksisfeltet og utdanningene som kvalifiserer til arbeid i barnevernet
- departementet vurderer behovet for kompetansehevende tiltak rettet mot ledelse i barnevernet

Det framgår av Riksrevisjonens undersøkelse at departementet vil oppdatere rundskriv Q-1036/2002 Saksbehandling i barnevernstjenesten. Statsråden opplyser i sitt svar at for å forbedre arbeidsprosessene og rutinene i barnevernstjenestene, skal rundskrivet oppdateres og videreutvikles til et nyttig og lett tilgjengelig verktøy. Arbeidet skal etter planen starte i løpet av 2012.

Departementet vil gjennomgå de overordnede prinsippene som ligger til grunn for barnevernets arbeid, og statsråden viser til at NOU 2012:5 Bedre beskyttelse av barns utvikling skal på høring. Departementet vurderer også ulike tiltak for å styrke tilsynet med barn i fosterhjem, herunder hvordan tilsynet bør være organisert.

Når det gjelder Riksrevisjonens anbefaling om å styrke Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet som fagdirektorat, opplyser statsråden at departementet vil vurdere fordeler og ulemper ved å gi direktoratet en utvidet rolle, og eventuelt komme tilbake til dette spørsmålet i budsjettsammenheng. Som nevnt i undersøkelsen vil departementet også vurdere om det er behov for endringer i oppgave- og finansieringsansvar mellom stat og kommune, og eventuelt fremme en lovproposisjon i 2013.

Ifølge statsråden er øremerkede midler til kommunene, ny organisering og vurdering av barnevernets prinsipper nødvendige tiltak for å utvikle barnevernet. Statsråden viser til at de øremerkede midlene har gitt en sterk vekst i antall stillinger i det kommunale barnevernet, og at det i 2011 har vært en svak forbedring i noen av de lovpålagte oppgavene som barnevernstjenestene er pålagt. Statsråden forventer en ytterligere forbedring i 2012.

1.5 Riksrevisjonens sluttmerknad

I brev av 19. april 2012 ber Riksrevisjonen om en særlig redegjørelse for når departementet forventer å se en forbedret måloppnåelse når det gjelder barne-

vernstjenestenes arbeid med meldinger, undersøkelser og oppfølging av barn med hjelpetiltak og barn som bor i fosterhjem.

Statsråden beskriver i sitt svar flere relevante tiltak, men etter Riksrevisjonens vurdering er det ikke i tilstrekkelig grad gjort rede for når det kan forventes at disse tiltakene skal bidra til forbedret måloppnåelse i det kommunale barnevernet. Riksrevisjonen mener at det er viktig med en mer forpliktende tidsplan for de nødvendige forbedringene.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jette F. Christensen, Martin Kolberg og Marit Nybakk, fra Fremskrittspartiet, lederen Anders Anundsen, Ulf Erik Knudsen og Øyvind Vaksdal, fra Høyre, Per-Kristian Foss, fra Sosialistisk Venstreparti, Hallgeir H. Langeland, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, fra Kristelig Folkeparti, Geir Jørgen Bekkevold, og fra Venstre, Trine Skei Grande, viser til Dokument 3:15 (2011–2012) Riksrevisjonens undersøkelse om det kommunale barnevernet og bruken av statlige virkemidler. Rapportens hovedbudskap er at det kommunale barnevernet må styrkes faglig for å sikre barn god hjelp. Dette syn deler komiteen.

Riksrevisjonens rapport ble overlevert Stortinget 14. juni 2012. I rapporten fremkommer det at bekymringsmeldinger henlegges feilaktig, og det tar tid før barna får hjelp. Det fremkommer også at tiltakene kan pågå lenge uten at barnevernstjenesten vurderer om de fungerer.

Komiteen mener Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet – på bakgrunn av rapporten – bør vurdere hvordan arbeidet i de kommunale barnevernstjenestene kan styrkes slik at barn får hjelp til rett tid og at hjelpen faktisk virker etter hensikten.

Komiteen ser med uro på at undersøkelsen viser at mange bekymringsmeldinger er feilaktig henlagt. Komiteen mener meldingene enten burde ha vært fulgt opp med en undersøkelse, eller barnevernstjenesten burde ha innhentet mer informasjon før meldingen ble henlagt.

Komiteen merker seg at i 2011 tok gjennomsnittlig 17 prosent av undersøkelsene for lang tid. Det er imidlertid store forskjeller: Noen kommuner holder barnevernslovens frist i alle saker, mens andre kommuner bryter fristen i et flertall av sakene. Komiteen mener det er all grunn til å ha spesielt fokus på sistnevnte kommuner, og hva disse kan hente av erfaringer fra kommunene som holder fristene.

Komiteen merker seg også at mange undersøkelser gjennomføres uten at barnevernstjenesten har

snakket med barnet eller vært på hjemmebesøk. Det kan da være grunn til å stille spørsmål ved kvaliteten på disse undersøkelsene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at dette er en graverende systemsvikt av barnevernstjenesten.

Komiteen merker seg at det har vært en økning i andelen barn med hjelpetiltak som har tiltaksplan, men mange av planene har vesentlige svakheter. I mange tilfeller kan tiltak pågå i lang tid uten at barnevernstjenesten har vurdert om tiltaket fungerer etter hensikten. Riksrevisjonen tar til orde for at departementet bør vurdere å stille tydeligere krav til barnevernstjenestenes arbeid med å utforme tiltaksplaner og evaluere hjelpetiltak. Komiteen deler dette syn.

For å sikre god kvalitet på barnevernstjenestenes arbeid er det etter Riksrevisjonens vurdering behov for å forbedre rutiner og arbeidsprosesser. Det er dessuten nødvendig å styrke fagmiljøene og øke kompetansen om ledelse og internkontroll i kommunene. Komiteen deler dette syn.

Komiteen merker seg også at Riksrevisjonen tar til orde for at det bør vurderes hvordan Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet kan styrkes som fagdirektorat slik at det kan gi nødvendig faglig støtte til de kommunale barnevernstjenestene.

I sin redegjørelse om Riksrevisjonens merknader og anbefalinger viser departementet til at det i 2011 har vært en svak forbedring i noen av barnevernstjenestenes lovpålagte oppgaver og beskriver flere relevante tiltak for å forbedre måloppnåelsen i det kommunale barnevernet. Riksrevisjonens vurdering er at departementet ikke i tilstrekkelig grad har gjort rede for når det kan forventes at disse tiltakene vil bidra til forbedret måloppnåelse, og at det er viktig med en mer forpliktende tidsplan for de nødvendige forbedringene.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet viser til at en barnevernreform, der staten påtar seg et større ansvar, ble gjennomført fra 2004. Sammenstilling av fem evalueringssoppdrag med en overordnet analyse forelå våren 2012. Bufetat er midt i en omfattende omstillingsprosess.

Disse medlemmer viser til at fra 2004 til 2011 er antall barn i barnehage økt med 69 640. Barnehageplass er et meget viktig forebyggende barnevernstiltak.

Ifølge SSB startet barnevernet i underkant av 35 100 undersøkelser i 2011. Dette er en økning på nesten 7 prosent, eller vel 2 200 flere enn i 2010. I lø-

pet av 2011 ble det registrert til sammen om lag 118 000 aktive barnevernstiltak, herav 14 200 barn med tiltak som ikke var registrert i barnevernet året før. Disse medlemmer peker på at barnevernet når flere. Det var 2 300 flere barn med barnevernstiltak i 2011 sammenliknet med året før. Antall ansatte i det kommunale barnevernet økte med 491 årsverk fra 2010 til totalt 4 017 årsverk i 2011. Mye av denne veksten på hele 14 prosent henger sammen med øremerkede midler fra staten til nye stillinger i det kommunale barnevernet.

De totale brutto driftsutgifter til det kommunale barnevernet økte med over 1 mrd. kroner fra 2010 til 2011. Utgiftsveksten på 14 prosent er like stor som veksten fra 2009 til 2010. Mye av oppgangen i utgiftene kan tilskrives økningen i lønnsutgiftene, som var på hele 21 prosent.

Disse medlemmer viser til at regjeringen er midt inne i en opptrapping av det kommunale barnevernet med øremerket tilskuddsordning. Det er derfor forventet en klar positiv utvikling på en rekke relevante områder. Riksrevisjonen har satt fokus på. Midlene til det kommunale barnevernet ser ut til å ha snudd en negativ utvikling. Disse medlemmer forventer ytterligere forbedring.

Kompetanseutvikling i barnevernet er gjennomgått i NOU 2009:8 Kompetanseutvikling i barnevernet, Befringutvalget. Innst. 320 S (2011–2012), på bakgrunn av Meld. St. 13 (2011–2012) «Utdanning for velferd. Samspill i praksis», legger grunnlaget for en bedre utdanning. Det er etablert forsøk med veiledning av nyutdannede. Disse medlemmer understreker viktigheten av kompetanseoppbygging og overføring i barnevernet. Videre understreker disse medlemmer dokumentasjonskravene i barnevernloven og hvor viktig det er at saksbehandlingssystemer og revidering av saksbehandlingsrundskrivet i barnevernstjenesten klargjør disse.

Komiteen vil vise til at barnevernet – på alle nivåer – er en gjenganger i Riksrevisjonens rapporter. Komiteen mener det er all grunn til at departementet retter økt oppmerksomhet mot sektoren og sørger for tidfesting av når man kan forvente betydelige forbedringer på dette meget viktige feltet.

Komiteen forventer at departementet vil ta funnene i rapporten med i betraktningen i forbindelse med den varslede saken om gjennomgang av barnevernets organisering.

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, mener det må gjøres langt mer for å møte utfordringene som Riksrevisjonen peker på i Dokument 3:15 (2011–2012). Flertallet viser til at det er bred politisk enighet om at

det er behov for et bedre barnevern. Likevel skjer det, etter flertallets syn, altfor lite for å bøte på et sviktende barnevern. Flertallet mener det er et offentlig ansvar å påse at barn ikke lider eller blir utsatt for omsorgssvikt. Flertallet mener det lenge har vært klart at barnevernet ikke klarer å levere tjenester slik de er pliktig etter barnevernsloven. Flertallet viser blant annet til en Fafo-rapport (rapport 2009:41) hvor det kommer fram at det kommunale og statlige barnevernet har store samarbeidsproblemer og at Barne-, ungdoms- og familieetaten (Bufetat) er i ferd med å bli en byråkratisk, ressurskrevende organisasjon som ikke på langt nær bidrar godt nok til at de mest sårbare barna får hjelpen de bør og har krav på. Flertallet blir lite beroliget av at barnehageplass trekkes fram som et tiltak for å bedre barnevernet. Flertallet mener det er viktig med full barnehagedekning, men mener det er en tynn begrunnelse for ikke å gjøre mer for å hjelpe de barna som trenger nødvendig hjelp og omsorg til rett tid. Flertallet er videre glad for at barnevernet når flere, men er bekymret over at kvaliteten på tjenestene er for varierende og for lav.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til at hver tredje kommune i dag har mindre enn to årsverk i barnevernstjenesten. Det faglige skjønnet er barnevernets viktigste ressurs, men med mindre enn to ansatte er det vanskelig å bygge opp et godt fagmiljø. Disse medlemmer mener vi må iverksette flere tiltak for å øke kompetansen innen barnevernet, slik at kompetansen i fremtiden vil samsvare bedre med arbeidsoppgavene og ansvaret. Disse medlemmer viser i den forbindelse til Stortingets behandling av representantforslag fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Borghild Tenden om å øke kompetansen i barnevernet (Dokument 8:85 S (2010–2011)). Alle partier på Stortinget var i debatten om dette forslaget enig i at det er viktig å styrke førstelinjetjenesten i barnevernet og at kompetanse er en av de aller viktigste byggesteinene i et godt barnevern. I dette dokumentet ble det fremmet flere kompetansehevede forslag for å få fagkompetansen tilbake til kommunene. Ett av forslagene var å heve kvaliteten på utdanningen.

Komiteens medlem fra Venstre viser til at barnevernspedagogutdanningen i dag er plassert i den laveste finansieringskategorien (kategori F). I praksis betyr dette at studentene får lite individuell oppfølging, det er få seminarer i smågrupper og lite veiledning. Dette medlem mener det er uheldig at det ikke satses på å øke fagkompetansen til fremtidige barnevernsansatte og mener at en satsing på bedre barnevernsutdanning er en måte å øke kompe-

tansen i barnevernet på. Et annet forslag som ble fremmet i dokumentet (Dokument 8:85 S (2010–2011)) var innføring av en kompetansepott. I dag er det mye gjennomtrekk i barnevernstjenesten, noe som medfører manglende kontinuitet, og som igjen hindrer oppbygging av sterke fagmiljøer. Mange nyansatte truer rettssikkerheten til barna ved at risikoen for feilvurderinger øker, noe som kan få fatale konsekvenser for barnet. Det må derfor bygges opp sterke fagmiljøer i kommunene, som kan komme tidlig inn med riktig tiltak for å snu en negativ utvikling.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre mener kommunene må få et helhetlig ansvar for barnevernet og er av den oppfatning at ned-

leggelse og overføring av Bufetats oppgaver regionalt er noe som bør vurderes.

3. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument 3:15 (2011–2012) – om Riksrevisjonens undersøkelse om det kommunale barnevernet og bruken av statlige virkemidler – vedlegges protokollen.

Oslo, i kontroll- og konstitusjonskomiteen, den 20. november 2012

Anders Anundsen
leder

Ulf Erik Knudsen
ordfører

